

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Honoris indoles, Aula failia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Subitoque factus dossuarius Brochas,
 Fideque mentem muniens, pectus cruce,
 Facili leuatam ducit in humeros manu,
 Et gestat ansam brachij immensam trabem:
 Quod non bis octo baiuli mollent loco,
 Id oneris effert; validi ut Heluetij solent,
 Seu pace vigiles, siue bello milites,
 Longas in armos euibrare lanceas,
 Gressu deinde musico, æquipondium
 Gestare faciles; sic suam stipem Brochas.
 Stupere Cuius, deque curuo rector
 Repente fieri cœpit, & blandum loqui,
 » Euge, inquit, Abba, perge quo pergis gradu:
 » Merito lubensque do, dico, addico trabem,
 » Quam ferre virtus maior humanam potest.
 Curuo salutis ansa sarcasmus fuit,
 Nam inane cæli pectus & vacuum Deo,
 Terraque meum, iamque finitimum stygi,
 Meliore deinceps mente, sordes eluit,
 Sordesque fugit. Nempe fieri sic amat:
 De punice fluit vnda, dum Superi volunt.

Honoris indoles, Aula familia.

Mira est Honoris indoles; si quos videt
 Animis anhelos, ac hiantes præ siti,
 Pruriginemque nutriendas anxiam,
 Sudore longo diffuere, tandem ut queant
 In Diui Honoris ingredi Album nobile;
 Illos aduncam nare suspendens Honos
 De splene toto ridet, & ludos facit;
 Iam persequentes, iam prehensantes fugit

Suspriosos gloriarum Tantalos.
 Nilque pudibundi, præter ascriptum Nihil,
 Domum reportant, quo parietem ornent suam.

Sed si fugaces conspicatur, & sui
 Metuentiores quospiam, quibus tamen
 Et multa virtus, multa sit scientia,
 Rerum magister vsus, & famæ nitor,
 Amantiores pacis & silentij,
 Latere cupidos in suo mutos lare,
 Peius veneno pestilente prosequi
 Popularis auræ follicantes fumulos,
 Et inane laudis gloriæque cymbalum;
 Hos ambit, hos procat, hos amplectitur,
 Præire mandat, imperat lucem dare,
 Iubet & cathedras celsiores scandere.
 Hæc est Honoris indoles, hic est lepos.

Hæc inter Aulâ regnat amplius in suâ:
 Huic supplicamus omne Sapientes genus,
 Genus omne stulti. Semper est, semper fuit
 Immensa turba (quantus in Phœbi face
 Vulgus atomorum est) turba, Regis arduas
 Fores Honoris obsidens, cuncti suum
 Manu libellum præferunt, sunt & viri,
 Sunt è iuventâ, sunt senes filicernij,
 Sunt omnis ætas, & togâ clari & lago.

Audent Honori, dignitatis quidpiam
 Si rusticanae aut vilis officij vacat,
 Manu & papyro supplicare sordidâ
 Pago Menalcas in suo, Corydon suo.
 Si vel miscellus licitor oppetiuerit,
 Ilicò libelli supplices centum volant:
 Si quando Præsul aut Senator vltimam

Conficere summam creditur; mox tanta vis
 Volantū in Aulam, tanta prensantū manus,
 Et ambientū copia est, panē vt fores
 Easque ahenas Domini Honoris dissipent,
 Et nisi fatelles voce durus & manu
 Vim vi reiceret, mox abirent cardine.

Familia Honori multa, prudens, integra est,
 Oculoque vigilans & bonae experiens rei.
 A foribus ipsi Sudor est, ab epistolis
 Labor, à sigillis & cubili Industria,
 Ab aure fida semper est Prudentia:
 Consilia Virtus ipsa signat intima.
 Honor est Honori familiae tantus decor.

Hos inter vnus vnicus, tantā in domo,
 Pincerna nequam est, dedecus creans suis.
 Namque hic subinde captus aureā manu,
 Aut in popinā delibutus Massico,
 Meridianti porrigit tabulas Hero,
 Et dignitates suadet indignis dari,
 Dignosque toruis intuens, agit foras.

Quod magē dolendum, nundinas sacras facit
 Gener hic Simonis, perque posticum ingredi
 Iubet ad Honorem sapē consimiles sui.

O si in catastam dederetur improbus,
 Aut exul iret Virgicrepinas in plagas!
 Melius haberent publica, melius Sacra.
 Turpe Nebulonj nomen est, Amor Lucris.